

A m n o
1 9 9 3

RBC

In deze serie worden elftallen van een bepaald jaar doorgeleucht. Betrokkenen schetsen het team en het tijdsbeeld wat er van de spelers is geworden.

TEKST: HARRY HAMER

andere trainer wist daardoor dat hij maar één jaar kon blijven. Uiteindelijk kwam Sandor Popovics. Fantastisch mens, maar hij stapte al na een paar dagen op, want ook hij zag dat het niet ging werken. Later kwam Fuat Çapa en aan het eind nog even Dean Gorre. Een paar uur voordat het falissement werd uitgesproken (op 8 juni 2011, red.) belde Çapa mij om te vragen of ik als assistent met hem meewilde naar Gençlerbirliği in Turkije. Daar heb ik in een jaar heel veel geleerd. Maar ik heb een gezin met jonge kinderen en ben daarom teruggekomen naar Nederland, station van RBC boven Roosendaal uit, maar op de grond ligt het complex er inmiddels desolaat bij, zoals onlangs prachtig werd beschreven in de VI-serie *Balvertield*. Voetballen doet de club wel weer, maar dan in de spelonken van de Vijfde Klasse en niet eens op een eigen terrein. In het

seizoen 1993/94 was dat allemaal niet aan de orde. RBC speelde zijn thuiswedstrijden nog op het Krakke-milkkige maar knusse Sportpark De Lutten, waar de ploeg van trainer Wally Jansen geregeld voor spektakel zorgde. Met zestig goals waren de West-Brabanders net zo productief als de nacompetitiedeelnemers AZ en Telstar, maar tegelijkertijd hadden ze door hun 69 tegenstanders samen met hekkensluiter TOP de meest gepasseerde defensie. Daardoor kwam RBC niet verder dan de veertiende plaats. 'Toch hadden we een goed elftal', stelt Hellemons. 'Zeker voorin waren we met Jimmy Simons op rechts, John Mutsaers in de splits en Romano Sion op links altijd dreigend. En dan hadden we ook nog Gertie Voets, Cemal Yilmaz, die we *Smiley* noemden omdat hij altijd lachte. Roy Hendriksen en Ronald van Oeveren. Individueel stuk voor stuk goede spelers, die ook alleen maar aanvallend dachten, maar als team kwam het er dat seizoen niet uit. Sion had zó veel kwaliteiten, hij besliste vijf van de laatste zes wedstrijden voor ons en verdiende mede daardoor een transfer naar FC Groningen. Hij was wel een praatjesmaker, een *manneke*, maar niet echt vervelend. Toch zou ik, met wat ik nu weet, hem anders hebben benaderd dan ik destijds deed. Ik was zelf ook nog jong en ging weleens tegen Romano in. Terwijl je juist moet proberen dat soort jongens met je mee te krijgen. Gertie Voets was ook een rasvoetballer, zelfs tijdens mijn afscheidswedstrijd in 2005 zag je dat nog. Hij hield vroeger gerust in eigen strafschoop-gebied een balletje hoog en speelde 'm dan met zijn knie terug op keeper Christol van Campen-hout. "*Campie*, komt-ie!"; riep hij dan.'

Eigenlijk had dit een nostalgisch verhaal met de huidige hoofdtrainer van RBC Roosendaal moeten zijn. Maar Eric Hellemons (foto rechts) is vandaag de dag productieleider bij een groot meubelbedrijf en coach van de Zeeuwse Zaterdaghoofdklasser HSV Hoek. De voormalige verdediger, die zeventien seizoenen in de selectie van RBC speelde en met 358 competitiewedstrijden als prof clubrecordhouder is, zou in de zomer van 2011 de technisch eindverantwoordelijke man worden. 'Maar toen ging de club failliet', vertelt Hellemons. 'Natuurlijk raakt dat je, als je er in totaal 25 jaar hebt rondgelopen zoals ik. Doodzonde, want het was niet nodig geweest. Maar je zag het al een tijdje aankomen. Het begon al toen RBC nog in de Eredivisie speelde. Voor zo'n kleine club moet het een feest zijn als je dat op een gezonde basis kunt, maar er werd destijds al geroepen dat er een tweede ring op het nieuwe stadion moest komen. Terwijl er nog geen verduzende mensen kwamen kijken! De club haalde ook dure spelers, van wie sommigen duidelijk niet fit meer waren. RBC had gewoon moeten vasthouden aan een visie, juist als het goed gaat moet je rustig blijven. Nou, dan degradeer je misschien een keer, maar heb je wel een goede basis om op verder te bouwen.'

'Ook op technisch gebied maakte het management fouten. In 2010 vertrok trainer Rini Coolen plotseling naar Australië. In zijn plaats werd Peter van Vossen gehaald, maar hij had net als ik zijn papieren nog niet. Dan stel je toch een andere hoofdtrainer aan en niet nog een assistent? Ik kreeg geen dispensatie om hoofdtrainer te worden. Terecht, want ik had die opleiding nog niet afgerond. Maar de club bracht al naar buiten dat ik na dat seizoen zou doorschuiven. Hadden ze nooit moeten doen, want iedere

FOTO: VI IMAGES